

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) และเพื่อเปรียบเทียบแนวทางการสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) โดยเจาะจง ๒ โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูกกา และโรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี จำนวน ๑๐๘ คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที (t-test) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: F-test) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์สถิติสำเร็จรูป ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๘ คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๒ และเป็นชายจำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๘

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ ๒๖-๓๐ ปี จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๗ อายุ ๓๑ - ๔๐ คน จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๕ อายุมากกว่า ๔๐ ปีขึ้นไป และอายุ ๒๐-๒๕ ปี จำนวน ๑๕ คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๕ ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๐๔ และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๖

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูสอน จำนวน ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ รองลงมาได้แก่เป็นหัวหน้าหมวดสาระ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๑ เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๐ และเป็นผู้ช่วยการโรงเรียน จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๕ ตามลำดับ

โรงเรียนที่สังกัด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูกกา จำนวน ๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๐๔ และอยู่โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๙๖

๕.๑.๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี)

โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า แนวทางการสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) โดยภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ๑ ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง ๒ ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมด้านความสะอาด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการส่งเสริมด้านการแต่งกาย และ ด้านการส่งเสริมด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียน

๕.๑.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี)

จำแนกตามเพศและสถานศึกษาโดยการทดสอบค่าที (t-test) สรุปผล ได้ดังนี้

๑. จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. จำแนกตามโรงเรียนที่สังกัด โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จำแนกตามอายุ และตำแหน่งปัจจุบันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance: ANOVA)

โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๒ อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) ได้ข้อสรุปที่มีประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจสมควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

๕.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แยกประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

ด้านการรักษาความสะอาดตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า แนวทางการสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) โดยภาพรวม ทุกด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ๑ ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง ๒ ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการส่งเสริมด้านความสะอาด ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการส่งเสริมด้านการแต่งกาย และด้านการส่งเสริมด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนจากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนของโรงเรียน มัธยมศึกษา

ด้านการแต่งกายและการปฏิบัติตามระเบียบวินัยตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาทั้งสองแห่งยังต้องมีการเสริมสร้างในด้านระเบียบวินัยให้มากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ไทยรัฐ บุญญา** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านแก่งวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า ด้านการแต่งกายนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนบ้านแก่งวิทยาแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน สะอาด เรียบร้อย น่าดู รวมทั้งขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนแต่งกายสะอาดและถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ด้านการเข้าคิวรอรับสิ่งของ ทำให้นักเรียนรู้จักเข้าคิว รู้จักคิวก่อนหลังมีวินัยในตนเอง โดยที่ครูไม่ต้องควบคุม ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้ ได้มีแนวทางที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างคือการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ของผู้ปกครอง ในงานวิจัยของ **ทรงศักดิ์ คลังบุญครอง** ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ ก่อนการพัฒนา พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามพฤติกรรมบ่งชี้ด้านความสะอาดทุกคน โดยนักเรียน เกิดความตระหนัก เห็นคุณค่าความสำคัญของการรักษาความสะอาด ทำให้ปฏิบัติหน้างาน ตามบทบาทหน้าที่ตามข้อตกลงร่วมกันของกลุ่มได้โดยสำนึกที่เกิดขึ้นในตนเองมีความภาคภูมิใจ ในผลงาน ทำให้ห้องเรียนและบริเวณที่รับผิดชอบภายในโรงเรียนมีความสะอาด อยู่เสมอ

ในงานวิจัยของ **นิรันดร์ เขียนนอก** ได้ศึกษาเรื่องการประเมินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดยโสธร ด้านสภาพแวดล้อมทั่วไปพบว่า โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยส่วนใหญ่มีนโยบายการเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่ชัดเจน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วัฒนธรรมของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่เอื้อต่อการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนและชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในงานวิจัยของ **พิรุณ แก้วเป้ง** ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๑ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนทั้ง ๖ กิจกรรม สามารถนำไปใช้ประเมินพฤติกรรมทางวินัยของนักเรียน เมื่อนำกิจกรรมไปใช้พบว่า ระดับปฏิบัติของการแสดงออกด้านวินัยของนักเรียนโดยรวม พัฒนาจากน้อยเป็นระดับปานกลาง และนักเรียนมีความเห็นว่ากิจกรรมทั้ง ๖ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ตลอดจนพฤติกรรมการแสดงออกด้านวินัยของนักเรียนดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายสะอาดถูกระเบียบ พุดจาสุภาพเรียบร้อย มีความเสียสละต่อส่วนรวม รับผิดชอบงานที่มอบหมาย ตรงต่อเวลา มีความสามัคคี รักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวมเป็นอย่างดี ดูแลเอาใจใส่สุขภาพอนามัยของตนเองอยู่เสมอและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

ในงานวิจัยของ **มรกต อนุเคราะห์** ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนางานวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านด้นปล้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต ๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า วินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านด้นปล้องมีพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองดีขึ้นในทุกพฤติกรรม และมีจำนวนนักเรียนที่ไม่ปฏิบัติตามวินัยในตนเองลดลงในทุกพฤติกรรม ได้แก่ การฝากออมทรัพย์ การส่งการบ้านตรงเวลา การเก็บรักษาสินของของตนเอง พุดตรงความจริง การทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย การเต็มใจช่วยเหลือครูทำงาน ส่วนวินัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน นักเรียนมีวินัยดีขึ้น พฤติกรรมที่นักเรียนทุกคนปฏิบัติคือ

ไม่แข่งแถวรับประทานอาหารเช้า ไม่ออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนนักเรียนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนลดลง ได้แก่ แต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน ไว้ทรงผมถูกต้องตามระเบียบ ทำงานเขตรับผิดชอบ และงานวิจัยของ รำเรียง อ่อนน้อม ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการรักษาระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านมาบไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านมาบไผ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน ในภาพรวม ๓ ด้านอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับดังนี้ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตน

ในงานวิจัยของ ประกิต วงษ์มอญ ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการปฏิบัติตามวินัยนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และเขต ๒ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับการปฏิบัติมาก คือ ด้านความประพฤติและด้านที่มีระดับการปฏิบัติปานกลาง คือ ด้านการแต่งกาย

จะเห็นได้ว่าในงานวิจัยแต่ละเรื่องนั้นจะมีแนวทางที่เหมือนกันคือ ส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของเด็ก โดยเริ่มจากตัวเด็กเองและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

๕.๒.๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔ (ปทุมธานี-สระบุรี) จำแนกตามเพศและสถานศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test) สรุปผล ได้ดังนี้

จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จำแนกตามโรงเรียนที่สังกัด โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จำแนกตามอายุ และตามตำแหน่งปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) โดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุรจิต คำมะสอน** ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ผลการวิจัยพบว่า ๑) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมวินัยนักเรียน ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และมีการส่งเสริมวินัยนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๒) การวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงการส่งเสริมวินัย นักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ด เขต ๒ ตัวแปรที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านการเข้าแถว ด้านการแต่งกาย ด้านการ แสดงความเคารพและด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา นอกนั้นไม่ต่างกัน และ ๓) การวิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของผู้ปกครอง นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ ที่มีอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านความสะอาด ด้านการแต่งกาย ด้านการ เข้าแถว ด้านการแสดงความเคารพและด้านการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา ส่วนด้านการตรงต่อเวลาไม่ต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ประกิต วงษ์มอญ** ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการปฏิบัติตามวินัย นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี เขต ๑ และเขต ๒ ผลการวิจัยพบว่า ๑) สภาพการปฏิบัติตาม วินัยของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับการปฏิบัติมาก คือ ด้านความประพฤติและด้านที่มีระดับการปฏิบัติปานกลาง คือ ด้านการแต่งกาย ๒) เปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา ตามความคิดเห็นของครูฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี จำแนก ตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งฝ่ายปกครองระดับช่วงชั้น โดยรวมไม่ แตกต่างกัน และงานวิจัยของ **สุรจิต คำมะสอน** ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียน ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และมีการส่งเสริมวินัยนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างตัวแปรโดยภาพรวมจะไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยอยู่ในกลุ่มเดียวกัน มีบริบทที่ใกล้เคียงกันจึงทำให้มีความคิดเห็นที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ก็มีบริบทที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงจากผลการวิจัยและจากข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ด้านการส่งเสริมด้านความสะอาด ควรมีการประชุมชี้แจงให้ความรู้กับนักเรียนเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ การรักษาความสะอาดให้นักเรียนเข้าใจและทั่วถึง ควรส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมภายในบริเวณโรงเรียนให้มีบรรยากาศร่มรื่น สะอาดน่าอยู่ได้อย่างเหมาะสม และกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของนักเรียน ในการดูแลรักษาความสะอาดในโรงเรียนอย่างชัดเจน

๒. ด้านการส่งเสริมด้านการแต่งกาย โดยกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งกายให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามอย่างชัดเจน ส่วนการควบคุม ดูแล การแต่งเครื่องแบบนักเรียนให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนนั้นควรมอบให้บุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องมาช่วยดูแลตรวจสอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย และควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการช่วยกันจัดระเบียบนักเรียนด้วยตนเอง

๓. ด้านการส่งเสริมด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียน ควรมีการสร้างเจตคติที่ดีในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนเป็นประจำ และควรมีการว่ากล่าวตักเตือนและดำเนินการแก้ไขปัญหามื่อนักเรียนไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และมีบทลงโทษที่สมควรแก่เหตุผลและเป็นธรรมแก่เด็ก

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มและในโรงเรียนสังกัดอื่นด้วย

๒. ควรมีการศึกษาบทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน

๓. ควรมีการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างผลการปฏิบัติการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนกับคุณภาพของนักเรียนที่เป็นประสิทธิผลของงานในโรงเรียน